

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

4. årg.

2003

Nr. 1

Tiden er kort

Hva sier disse ord fra 1. Kor. 7,29 oss? Hvilken følelse får vi i vårt hjerte når vi leser eller hører disse ord. Gir det oss frykt for det som skal komme, eller er disse ord til trøst for oss?

”Men dette sier jeg, brødre: Tiden er kort! Heretter skal de som har hustru, være som de som ikke har, de gråtende som de som ikke gråter, de glade som de som ikke gleder seg, de som kjøper, som de som ingenting eier, de som bruker verden, som de som ikke bruker den. For denne verdens skikkelse forgår.” Vers 29-31.

Ja, slik er profetiene om denne verden og om dem som lever og ånder for den. Men HERREN har ikke kalt oss til fortapelse, men til frelse – så mange som vil ta imot hans nådegave, Herren Jesus Kristus.

Jeg vil igjen sitere Paulus, han sier nemlig: ”For Gud bestemte oss ikke

til å rammes av hans vrede, men til å få frelsen i eie ved vår Herre Jesus Kristus, som døde for oss, for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham.” 1. Tess. 5, 9-10 (dansk. ov.)

Kjære leser, du må *i dag* vite med deg selv om du går på frelsens eller fortapelsens vei. Ingen vet om vi får oppleve slutten på denne dagen eller om vi får lov til å slå øynene opp i morgen.

La deg ikke skremme, men søk Herren for å få visshet i ditt hjerte. Din frelser står med åpne armer for å motta deg. Måtte du ikke gå bort for å søke det som finnes her i verden. Det forgår! Kjære sjel, la deg ikke lokke til det som synes å være noe, la det ligge. Du vil skade deg på det, hvis du forsøker å tilfredsstillte din sjels trang i dette, i stedet for Gud. Hva enn det måtte være, du vet selv hva det er som lokker deg.

Si til deg selv at alt hva du kan få her i livet er tomhet, bortsett fra å få frelsen i eie ved Herren Jesus Kristus.

Satan raser for å få deg og meg med seg ned i døden. Vit at det er kamp om din sjel. I hvilken hånd vil du legge deg, i hvilken hånd er du trygg både nå og i all evighet?

Jeg har, spesielt i de siste måneder, i min ånd, ja på min kropp, merket at det er kamp i åndeverdenen. Det er kamp om liv og død.

HERREN tvinger oss ikke inn i himmelens rike, men han gir oss tilbud om å komme inn. Legger vi i tro til Hans ord vårt liv i Hans hånd, da vil han stride for oss – og kan du tenke deg til hvem som blir seiersherren?

”Men en av de eldste sier til meg: Gråt ikke! Se, løven av Juda stamme, Davids rotskudd, har seiret. Han kan åpne boken og de sju segl på den.” Åp. 5,5.

Ja, tiden er kort, men ikke for kort, for den som har gitt sitt liv til Gud. Da er din sak, din frelse i Hans hånd og Han skal ikke bli deg noe skyldig, verken her eller i all evighet. Ja, det lyder nesten utenkelig, ufattelig, men det er hans ord. Det er hans tilbud til deg *i dag*. Om du ikke har tatt imot, da vend deg *i dag* til Ham i bønn og bed om forlikelse og du *vil* få det.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Uten å bli svak i troen

Uten å bli svak i troen tenkte han [Abraham] på sitt eget legeme, som alt var utlevd - han var jo snart hundre år - og på at Saras morsliv var utdødd. Rom. 4, 19. Og i vår situasjon, kan vi klare å tenke uten å få problemer:

Uten å bli svak i troen tenkte han på sin egen dårlige natur og de håpløse forholdene han var i.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lett han ble irritert, misfornøyd eller sint.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lite han gjorde for andre, og hvor ofte han tenkte på seg selv.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lite han prioriterte tiden til bønn og oppbyggelse.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor fort han var ute med munnen sin og sa noe han ikke skulle sagt.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lett han hadde for å mene noe om andre og dømme i ting han ikke hadde noe med.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lite frimodig han var til å delta aktivt i møter og til å vitne om Jesus til alle og en hver.

Uten å bli svak i troen tenkte han på at han var for lite åpen og hjertelig mot medmenneskene sine.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lite håp og tro han hadde for andre.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lett han ble bekymret.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lite gavmild han var.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lett han hadde fordommer og meninger.

Uten å bli svak i troen tenkte han på at han tok parti.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor alt for fort stygge tanker kom.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor lett han hadde for å bestemme selv der Jesus skulle bestemme.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor godt han likte ære.

Uten å bli svak i troen tenkte han på hvor utakknemlig han var.

Uten å bli svak i troen tenkte han på at han dessverre ønsket oppmerksomhet og takk når han gjorde gode gjerninger.

Uten å bli svak i troen tenkte han på at han burde være mer bevisst, begeisert og aktiv i tjeneste for Jesus.

- Men (takke og lov!) på Guds løfte tvilte han ikke i vantro, men han ble sterk i sin tro, i det han gav Gud ære. Han var fullt viss på at det Gud hadde lovt, det var han mektig til å gjøre. Derfor ble det også tilregnet ham rettferdighet. Rom. 4, 20-22.

Les også de to siste versene i Rom. 4, 24-25. Gud velsigne deg.

Atle H. Drage
OSLO

Det evige livs ord

”Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus.” Joh. 17, 3.

”Alle tollere og syndere holdt seg nær til ham for å høre ham.” Luk. 15, 1.

Det er så godt å legge merke til disse ord. ”Alle tollere og syndere holdt seg nær til ham for å høre ham.” Han var det evige livs ord, som disippelen Paulus uttrykker det. Det Ord, som ble kjød og tok bolig i blant oss. – ”Og vi så hans herlighet, en herlighet som den enebåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet” Joh. 1, 14.

Ja, hvem så hans herlighet? Tollerne og synderne! De som intet hadde, ja de som manglet alt, når det gjaldt helighet. Fariseerne så derimot ingenting. Også de var elendige, ynkerdige, blinde og nakne – men de visste det ikke! Åp. 3, 17-18. Så blendet var de, at de til sist korsfestet Guds egen Sønn, og mente at de derved tjente Ham. Tenk hvilken feiltakelse! De tok livet av vår Herre Jesus Kristus – han som bar deres synder! – det brød som var kommet ned fra himmelen for å gi verden liv! Joh. 6, 33.

- Men de forstod det ikke! De så **ikke** hans herlighet! De var rike og mette! De hadde nok! De visste bedre enn andre hva som var rett. Men, - Sannheten, Jesus Kristus, korsfestet de!

La oss se hva profeten Jesaja sier i kap. 55, 1-2: ”Nå vel, alle dere som

tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja, kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk! Hvorfor veier dere ut penger for det som ikke er brød og deres fortjeneste for det som ikke kan mette? Hør på meg! Så skal dere ete det gode, og deres sjel skal glede seg ved de fete retter.”

Måtte Gud få lov til å bevare oss som de som ingen penger har. Ja, som de fattige, som aldri vil komme i en liknende situasjon som fariseerne. De kjendte læren (loven og profetene), men fornektet Jesu gjering og guddommelighet. De så ikke hans herlighet, men forfulgte alle de som hadde tatt imot ham.

Så trøst deg selv, du kjære sjel som føler deg fattig, blind og naken! For det står skrevet at de rike blir sendt tomhendet bort, - de fattige derimot metter han med gode gaver! Luk. 1, 51-53. Du er den som vil komme til å se hans herlighet, **full av nåde og sannhet!** For du vil holde deg nær til ham, får å høre ham, for du vet at han er ditt liv. Som disippelen Peter sa: ”Herre, hvor skal vi gå, **du** har det evige livs ord!”

Ære være Gud for den store frelse Han har gitt oss, at vi kan komme til Ham – at Han nettopp ser til de som ingen penger har. Alle de hellige vi måtte møte er frelste syndere. Disse som pleide å holde seg nær til Jesus, som ikke bare *var* det evige livs ord, -

men sa også det evige livs ord til full forløsning, for de som hørte ham!

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Til deg som søker Den Hellige Ånd

Jeg tror det er noen unge som søker Den Hellige Ånds dåp, men ikke får den. Jeg lengter etter å gi disse en liten håndsrekning.

Det første vi må spørre oss selv om, er: Hva er Den Hellige Ånd? Det er Guds egen Ånd, den er Gud selv.

Guds Ånd er kjærlighetens ånd. ”Gud er kjærlighet.” 1. Joh. 4, 8. Kjærligheten er kjernen i Guds vesen, summen av Hans egenskaper, likesom kjærligheten er lovens kjerne og sum. Matt. 22, 36-40. Derfor, hvis vi ikke lærer Guds kjærlighet å kjenne, vil vi alltid være fremmede for Gud og Den Hellige Ånd.

Å motta Den Hellige Ånd er ikke annet enn å lære en person å kjenne som er kjærlighet. Den Hellige Ånds kraft er ikke noe annet enn kjærlighetens kraft. Det avgjørende spørsmål blir da: Hvordan skal jeg lære denne kjærlighet å kjenne? Da vil jeg svare: Du må gå til den plass, hvor Gud har åpenbart sin kjærlighet til oss.

Det finnes ikke sann kjennskap til Gud uten ved Golgata kors. Har vi et slikt kjennskap, så er det dødsdømt på korset sammen med det gamle men-

neske. Kan vi komme til Gud uten ved Golgata kors, uten gjennom Jesu blod, da er det ikke lenger Israels Gud vi kommer til, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, men en annen Gud, en som vi selv har laget i vår fantasi.

Uten korset blir Gud for oss en som enten ikke er så nøye med synden, eller som en dommer og en anklager, en som alltid bare har uoppnåelige krav til oss, men som aldri kan bli tilfreds med oss, aldri kan glede seg over oss. En slik Gud er det umulig å elske. Hvorfor? Krav kan aldri føde gjenkjærlighet. Kun kjærlighet kan føde gjenkjærlighet. Det vet vi godt fra ekteskapet.

Men hvordan går det da til? Gud kan jo aldri oppheve sine krav, sine bud og lover, for da opphever Han seg selv. Gud kan aldri opphøre med å være hellig, å være en fortærende ild mot selv den aller minste synd. Det måtte da finnes en som kunne tilfredsstille disse krav til oss og sone vår synd i vårt sted, disse krav som vi selv aldri kunne oppfylle fullkomment og synden vi selv aldri kunne sone.

Det fantes kun en som kunne gjøre det, og det var Ham selv. Derfor kom Han selv ned til jorden i Kristus Jesus. Det som skjedd der, var at Jesus selv oppfylte hele loven i vårt sted, som vår representant for Faderen og sonet all vår synd på korset. Han tok all vår synd på seg og ikklædde oss sin egen fullkomne rettferdighet. Det er dette som kalles for rettferdiggjørel-

sen. Dette gjorde det mulig å komme til Gud uten å bli rammet av den dom og den fortærende ild som møter oss fordi vi ikke er syndfrie og fullkomment har oppfylt loven.

Nå kan Gud ta imot oss som sine barn, fordi Kristus har tilfredsstillet disse krav i vårt sted. Ellers ville Gud aldri ha tatt imot oss. Hans hellighet gjør det umulig for Ham. Men nå, på Golgata, tar Gud imot oss, og nå, først nå, åpenbarer han sitt indre for oss, åpner livskilden med det levende vann for oss, som er Hans eget vesen, Kjærlighetens Ånd, og som vi får lov å drikke av. Dette er å fylles av Den Hellige Ånd. Det er å drikke av Guds eget vesen. Da skjer det underfulle, at Han selv gir oss det Han krever av oss. Han krever av oss; oppfyllelse av budet, nå gir Han oss sin egen Ånd, som er **budets ånd**. Og budets ånd er kjærlighet, og kjærligheten er lovens oppfyllelse. Gal. 5, 14.

Derfor kjære sjel, innbyr jeg deg til å komme til Golgata kors og drikke av livets vann. Lukk ikke ditt hjerte for denne kjærlighet, du som lenges etter Den Hellige Ånd, for da vil du bli fremmed for Guds bud, da vil du bli fremmed for den Ånd du søker.

*"Kom nå til kilden,
kom nå til kilden god,
kom og drikk av livets flod,
så får du kraft og mot!"*

(Nr.253 i Schibboleth)

Frykt!

Det første ordet som kom for meg når jeg tenker på ordet frykt er fra 1. Joh. 4,18 (frykt er ikke i kjærligheten).

Det finnes så mangt å frykte for, men det mest vanlige er mennesker, som egentlig bare er støv! Man er redd for at det en sier ikke passer inn og en har sine egne innbildninger om at en bare er til bry for andre og dette til og med blant sine brødre!

Er det kjærligheten som virker slikt?, kan man spørre seg selv. Nei, det er i sannhet sin egen ære man er redd for å miste! Man tenker bare på en selv og ikke det å være til velsignelse og gagn for andre!

Satan forteller en at ”du må ikke tro at familien den og den egentlig ønsker å ha deg på besøk! Du er bare til bry! De har nok andre som er mye mer verdifulle en deg å få besøk av!”

Nei, vi er alle verdifulle på hver vår måte så det gjelder å bruke rett sitt pund!

Jo mer en går i mot dette fæle stof-fet og ikke bryr seg et døyt om hva Satan mener om saken, ja da glemmer man seg selv mer og mer og blir da til en støtte i Guds menighet! (Mat.16,25 og 2. Pet.1,3-7). Må min bønn være at Gud må utvide mitt hjerte og alles hjerter så vi kan være i stand til å elske ALLE!

Må vi ha frykt for å gjøre Gud i mot, i stedet for å frykte for mennesker.

Det står et sted at ”han skal vokse og jeg må avta”. Det er i den stillingen vi hele tiden må være. Må først og fremst jeg, rive meg løs av denne sløvhetens ånd og få øynene opp for hvem som trenger trøst og en hjelpende hånd. Men for all del ikke glem dine nærmeste! (1 Tim.5,8).

For hvordan kan jeg kunne velsigne og være til hjelp for andre, når jeg ikke en gang kan være det for familien og i menigheten der jeg bor? Ja dette er et alvorlig tankekors for hver og en!

Det aller viktigste er at KJÆRLIGHETEN driver oss frem, eller så er vårt arbeide til ingen nytte!!

Jon Emil Hammervold
BREVIK

Takknemlighet og glede?

Har i en tid tenkt på hvordan jeg lever mitt liv. Er mitt liv med på å oppbygge og glede andre? Eller dreier livet seg bare om meg selv og mitt? Stråler mitt liv av glede og takknemlighet slik det burde gjøre?

Når en tenker på at Gud har utvalgt akkurat deg og meg, og at han aldri vil gi slipp på oss, men være vår far og veiviser i livet. Og når vi tenker på alt vi er blitt spart for og alt vi er blitt tilgitt i livene våre. - Det burde være grunn nok til å stråle av lykke og glede hver dag. Men gjør vi det?

Jeg for min del, må bare erkjenne at jeg ikke gjør det. Det er mye som må

rettes på i mitt liv. Men jeg vet at Gud har tatt imot meg som den jeg er, og at han vil arbeide med meg. Men da må også jeg være villig til å erkjenne de ting i livet som ikke er han til ære og meg til gagn. Jeg må i bønn til Gud, legge alt som tynger på han, slik at han kan rense mitt hjerte og sinn. Jeg må be om tilgivelse for både ubevisst og bevisst synd. ”For hvem merker vel alle sine feiltrinn? Tilgi meg hver ubevisst synd.” Salme 19,13.

Det sies at bønner for en kristen, er like viktig som for andre å puste. Det er derfor mitt ønske og håp at jeg fra nå av, vil vie mer av min tid med Jesus i bønn. Slik at mitt forhold til han kan bli mer personlig, og at han kan få virke enda kraftigere i meg.

Ja, må det bli slik i mitt og våres liv, at vi kan stråle av glede og takknemlighet til Gud. Må mitt og våres liv, bli til oppmuntring og oppbyggelse for andre.

Må våre arbeidskollegaer, venner, naboer, ja alle vi møter, få merke at vi er kristne. Og at vi med våre handlinger kan bekjenne vår tro.

Vibeche Steen Hansen
SKIEN

...meg skal intet fattes?

”Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting.” Salme 23, 1.

Hvis den første del er blitt sannhet i vårt liv, skal jeg ikke mangle noe. Det

er et løfte Herren har gitt sine lam. Men så kan spørsmålet komme. Når er Herren min hyrde? Dette bildet om Hyrden og fårene og lammene er jo et av mange bilder. Paulus skriver at vi ved troen er Guds barn ved Jesus Kristus (Gal. 3,26). Så enkelt er det, at når vi er kommet til tro på at Herren er vår hyrde, så er Han det. Vi kan også si at Han er vår hyrde når vi er blitt født på ny, da er vi født inn i fåreflokken som lam. Her har vi fått veiledere i våre foreldre og i våre brødre og søstre, men Han er fremdeles Hyrden for hele flokken.

Til deg som ennå ikke er kommet til troen, og som ikke er født på ny, har jeg kun ett råd: Gå på kne og be til din skaper, din himmelske Far, om å få troen som gave og om å fødes på ny. Han vil høre deg, for Gud vil at hele menneskeslekten skal frelles, men ikke alle vil ta imot Ham som sin Hyrde.

Men akkurat å *motta* Herren som sin frelser kan være vanskelig, og Jesus sier til og med at ”ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham”. Joh. 6,44. Men her er det også råd å få, for Jesus sier i en forbindelse med det å bli frelst: ”Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.” Luk. 18, 27. Så be også om dette og du skal få hva du ber om, for det er Herrens vilje at du skal frelles.

Når vi tenker på den siste del av verset i Salme 23, setter vi gjerne spørs-

målstegn ved om det nå også forhold seg slik at vi ikke skal mangle noe. Vi tror jo ofte at vi får som vi har fortjent, og da vi ikke har gjort det så godt i den siste tid fortjener vi ikke særlig mye. Men sannheten er at vi slett ikke fortjener noe som helst i Guds rike, alt gis kun av nåde og kjærlighet. Derfor skal vi ikke mangle noe, for selv om jeg skulle for en tid vike av fra veien, så vil den god Hyrde forlate de 99, for å oppsøke det villfarne lam og lede det tilbake på veien.

Hvor ofte har vi ikke i vår egenrådighet valgt en annen vei enn Herren ville, og vi trodde oss sterke nok til å klare oss selv. Men plutselig fallt vi i en sump og klarte ikke å komme opp. Da ropte vi på Herren om hjelp, men vi visste nok at vi ikke fortjente den. Herren hørte oss og kom, ikke fordi vi fortjente Hans hjelp, men fordi Han

elsker lammene. Han tok oss opp og lærte oss at det beste er å følge hyrden. Neste gang vi så fristes til å finne en annen vei, minnes vi nok siste gang, at Herren i nåde og kjærlighet reddet oss opp av det skitne dynn, og nå oppdrar Guds nåde oss til å si nei til ugudelighet og verdslige lyster. Titus 2, 11-12.

Be til Gud om å få lov til å høre Hyrdens røst og lyde den i gjenkjærlighet!

Ruben Schytt
KØBENHAVN

Ved tro behager vi Gud

Troen fester sin lit til en barmhjertig Far, og finner intet tillitsverdig i mennesket. Ved tro gjorde Jesus alltid det som var Faderen til behag (Joh. 8, 29). Ved den samme tro får også alle hans brødre hjelp til alltid å leve i Guds vilje.

Conrad Myrland
STAVANGER

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 15. mai.

4. årg.

2003

Nr. 1

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 95 08 18 82 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/